

Tuần Báo Vô Vi

10 tháng 7 năm 2016

Số 298

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao sông bạc nào cũng đầy khách ?
2. Bỏ Tát sợ gieo nhân là tại sao ?
3. Tâm hướng thượng không rời, là rời làm sao ?
4. Đầu đội trời chân đạp đất, cần gì phải hướng thượng ?
5. Người tu mà không thành thật lấy chính mình thì sẽ ra sao ?
6. Nhớ Trời mà tu có hữu ích gì không ?
7. Tại sao cần đánh lễ Phật ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Las Vegas, 18/09/98 3 : 10 AM 1) Hỏi: Tại sao sông bạc nào cũng đầy khách ? Đáp: Thừa thế gian đô thị giả, vì tham vui và muốn làm giàu, cho nên chế độ tự do đều được nhiều người chiều cổ, cuối cùng cũng phải tay không mới phục luật nhân quả, có ăn mới có thua, có được cũng phải mất, thức tâm tu thì mới tự cứu, tiền không thể cứu mạng, bệnh hoạn bao nhiêu tiền của đều phải tiêu tan trước khi lìa xác. Sự có có không không, mọi người phải học, bất cứ ở lãnh vực nào, nhiên hậu mới cảm thức được luật nhân quả mà tu. Kệ : Phân minh rõ rệt khắp muôn bề Có có không không tự chán chê Nắm bắt không thành tâm loạn động Phân hồn khai triển giải phần mê.	Las Vegas, 19/09/98 4 : 45 AM 2) Hỏi: Bồ Tát sợ gieo nhân là tại sao ? Đáp: Thừa Bồ Tát sợ gieo nhân xấu, sẽ bị đọa ở tương lai, nhân nào quả nấy. Người tu cũng vậy, phải dứt khoát nhiên hậu phần hồn mới được tiền hóa nhẹ, trở về thiên giới. Kệ : Bình tâm hướng thượng tiền không rời Thức giác tâm tu rất thanh thoi Đời tạm không mê nơi chấp động Bình tâm tu tiên sống tuyệt vời.
Las Vegas, 20/09/98 2 : 31 AM 3) Hỏi: Tâm hướng thượng không rời, là rời làm sao? Đáp: Thừa tâm hướng thượng không rời là rời nguyên lý của Trời Đất tức là diễn giới, tự làm tự mình, hành trình xán lạn. Kệ : Quy nguyên giềng mối chẳng còn mê Ý thức thanh cao khắp bốn bề Trọn hiếu trọn trung lòng chẳng động Thành tâm tu luyện tự ra về.	Las Vegas, 21/09/98 1 : 00 AM 4) Hỏi: Đầu đội trời chân đạp đất, cần gì phải hướng thượng ? Đáp: Thừa chỉ có trung tâm bộ đầu mới có cơ hội hướng thượng trực tiếp, sự cảm thức khác hơn loài cầm thú, dễ gần Tiên gần Phật hơn. Kệ : Trung tâm phát triển lòng thanh nhẹ Dứt khoát tâm tu dễ trở về Đời đạo song hành trong ý thức Bình tâm thanh tịnh tự về quê.
Las Vegas, 22/09/98 3 : 50 AM 5) Hỏi: Người tu mà không thành thật lấy chính mình thì sẽ ra sao ? Đáp: Thừa người tu không thành thật lấy chính mình là tự gạt và gạt người khác, chỉ đi lạc đường tạo nghiệp thay vì dũng tiến. Kệ : Si mê chỉ có tạo tâm phiền Khó sống an vui khó được yên Mê chấp gieo phiền trong nội thức Hành thông chơn pháp tự giao liên.	Las Vegas, 23/09/98 3 : 50 AM 6) Hỏi: Nhớ Trời mà tu có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa nhớ Trời mà tu thì sẽ có cơ hội khai triển tâm linh mà tìm về gốc gác. Kệ : Cây có gốc nước chuyển giác minh Du dương hỗ trợ rõ duyên tình Đâu đâu cũng có hình giao cảm Thực hiện luân lưu vẫn phúc trình.
Las Vegas, 24/09/98 4 : 55 AM 7) Hỏi: Tại sao cần đánh lễ Phật ? Đáp: Thừa cần đánh lễ Phật, tức là ý niệm thoát tục, về nơi thanh nhẹ, nhiên hậu mới có cơ hội đánh lễ Phật. Kệ : Quy nguyên thanh tịnh mới chơn hành Đánh lễ hòa tan chung ý chí Thoát tục hành thông diễn giới tùy Tự bị phát triển chẳng còn thi.	

MẪU ÁI 14

*“Thương con mẹ phải lo lường
Vi con mẹ phải xét đường giả chơn
Nỉ non dạy dỗ khuyên lơn
Giúp con tiến bước hiểu ơn thế tình.”*

Sự cao quý của tâm hồn thiện cảm và sáng suốt do người mẹ đã kết thành và tự thực hành trong phận sự của tình thương giúp cho con trẻ vượt mọi sự lo âu sắp xảy đến.

*“Chuyển luân luân chuyển lập nên
Hóa sanh đời đạo người trên giúp người
Ánh trắng sáng rọi tươi cười
Đón người thiện cảm sưởi tươi lòng người.”*

Sự liên kết phân minh và sáng suốt của mọi cơ năng hoạt động của luồng điện thiêng liêng, nó đã và đang giao cảm trong thâm tâm của mọi người, tùy nơi sự thức giấc của mọi con tim.

*“Tình thương khao khát phải tìm
Sớm thấu kết quả con tim thái bình
Tình Trời vẫn đẹp vẫn xinh
Vẫn phân con mẹ vẫn tình thiêng liêng.”*

Thực thi cho kỳ được tình thương, thì những nỗi phiền não sẽ tiêu tan trong thức giấc.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 7/2/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

TÌM HIỂU VỀ LỤC CĂN, LỤC TRẦN

Đức Thầy nói loài thú không có tiểu thiên địa như người vì lục căn, lục trần quá sơ sài (Theo Vô Vi, căn trần là các luồng nhân điện của cơ tạng).

A. HỒN, VÍA VÀ CĂN TRẦN

- **Hồn** (Tam Tạng, bao tim) là tâm, sáng suốt, chỉ biết tu. Ký ức và tình cảm đều ít.
- **Vía** (Trư bát Giới, rốn) là tánh, kho ký ức lớn, **chỉ huy lục căn lục trần**. Khi Đức Thầy đọc ký ức của một người, Ngài chỉ cần hỏi phần vía của người đó.
- Các nguyên linh **Lục căn** (trong ngũ tạng) và **Lục trần** (trong lục phủ) được gọi chung là ý (Sa Tăng), là 12 kho ký ức khác, là các loại tình cảm (tim: ghét, gan: giận, tỳ: tham ăn, thận: dục, phổi: buồn). Khi chết, căn trần sẽ theo cơ tạng tan vào đất, trừ khi được quy nguyên lên đầu (đắc pháp) sẽ theo hồn, vía về Trung Thiên.

B. HAI TRẠNG THÁI CỦA CĂN, TRẦN THEO KINH A DI ĐÀ CHÚ GIẢI

1. Bình thường, lục căn và lục trần ngụ ở các cơ tạng khác nhau: Phần Cử Hương Tán, trang 23: “Lục căn, lục trần bao chung quanh ngũ tạng để làm việc”.

2. Khi người tu Vô Vi đắc pháp. Trang 171: *Lục căn (và lục trần) có nghĩa là trong ngũ tạng (và lục phủ) có 5 phần âm cùng 5 phần dương:*

- ... thần hồn (1 phần dương) làm chủ **lục căn** (5 phần âm) gọi là 5 với 1.

- **Lục trần** là 5 thứ điện (dương) của ngũ tạng (thực ra là lục phủ) hợp với 1 khí điện âm của Vía.

Khi thành lập tiểu thiên địa trên đầu, **Lục căn** từ ngũ tạng lên liên kết với Hồn, **Lục trần** từ lục phủ lên liên kết với Vía. Lục căn sẽ trở thành 6 cô gái, lục trần thành 6 cậu trai.

C. BA TRẠNG THÁI LIÊN HỆ VỚI CĂN, TRẦN

1. Lục căn lục trần được hiểu là tà khí từ bên ngoài. Khi thể xác là người xấu, lục căn và lục trần cùng đến tạng tim bao vây linh hồn, xúi dục (ghi chú của Đức Thầy trong hình TTĐ Lão giáo: lục căn lục trần cuồng cuồng vòng quanh Hồn). **Lục căn lục trần ở đây chỉ sợ không phải là các luồng nhân điện từ ngũ tạng** vì các kinh mạch đầu có chạy loạn như vậy. Và đây cũng là nguyên nhân gây các bệnh về tim. Khi tim một bạn đạo Nam Cali. ngưng đập 25 phút, Đức Thầy nói là do các bạn đạo khác phóng trực tới. Tu tà đạo, ăn mặn gặp cửu huyền thất tổ (ăn thịt chó bị hồn con chó đè tim)...

2. Linh thú rồng cọp. Theo hình tiểu thiên địa của **Lục Tổ Huệ Năng** (võ phật), ngũ tạng là 6 con linh thú nhưng chỉ vẽ 5 con (rồng, cọp, hạc, trâu...) để ngụ ý đây là ngũ tạng. Các dòng nguyên khí này **chưa phải là lục căn**. Trong pháp tu Vô Vi, quy nguyên ngũ tạng lên đầu có ít nhất 2 đợt: **nguyên khí** (tim màu đỏ, gan màu xanh lá cây, phổi màu tím hay vàng...) và **nguyên linh** (không màu).

3. Ngũ khí triều nguyên (NKTN). Sách **Thiên Đàng Du Ký** (cung điện võ) mô tả NKTN cũng lên đầu như Vô Vi: **hồn (ngũ hành)** trong gan, phách trong phổi, tinh trong thận, tâm trong tim, ý trong tỳ (lá lách). Cách tu này không thể đem những

“người” do Ngũ Khí quy nguyên về Trời sau khi chết, và vì không bao giờ gặp **chơn hồn**, nên dễ có sự **lầm lẫn giữa lực căn trong gan với chơn hồn trong tim**.

Tình cảm con người không phát xuất từ bộ óc mà phát xuất từ ngũ tạng. Tương tự, linh hồn tuy ngồi ở trong tim nhưng là chủ bộ óc. Khi Hồn muốn

làm một việc gì thì Vía sai lực căn và lực trần thông qua bộ óc mà thi hành (*đoạn này của Đức Thầy*).

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 27/6/2016

Tâm Sự với Đức Thầy

ĐIỆN ĐÀM VỚI ĐỨC THẦY

Nhờ sự giúp đỡ của chị Lưu Tâm và cháu Tạ Ánh Hồng ở Mỹ, tôi và vài bạn đạo ở Phú Nhuận, VN đã được duyên may vẫn an sức khỏe và vẫn đạo cùng Thầy vào lúc 21h15, tối 19/11/1999 tại nhà chị Mỹ. Chị Lưu Tâm đã nối đường dây điện thoại 3 chiều : Cali (Mỹ) – Montreal (Canada) nơi Thầy đang ở - TP.HCM (Việt Nam)

Qua cuộc điện đàm tôi đã nêu vài câu hỏi và được Thầy trả lời, tôi xin được tóm lược ý như sau :

Hỏi : Thưa, Thầy vẫn khỏe hả Thầy?

Thầy : Khỏe!

Hỏi : Trong Đại Hội Duyên Lành vừa rồi, con thấy Thầy đeo kính, mắt Thầy bị yếu hả Thầy?

Thầy : Thầy vừa mổ mắt chữa lông cặm nên bác sĩ khuyên đeo kính để không bị ánh sáng và bụi ảnh hưởng sức khỏe. Bây giờ Thầy đã khỏe rồi.

Hỏi : Sao dạo gần đây con bị công việc đời nó dồn dập quá, có phải vì công phu yếu kém, không tinh tấn nên bị ‘hạ tầng công tác’ không Thầy?

Thầy : Tu phải có thử thách, càng lên cao thử thách càng nhiều, cũng như máy bay càng lên cao thì càng bị áp lực nặng hơn...

Hỏi : Vậy phải làm sao, Thầy?

Thầy : Phải NHẤN để vượt qua, không phải chỉ nhẫn mà còn phải nhục nữa thì sẽ được tiến cao hơn; bằng ngược lại thì bản tánh sân si ngày xưa sẽ đảo lại, làm hỏng sự tu hành, chậm đường tiến hóa.

Hỏi : Phần chắc là do nghiệp nặng quá phải không Thầy?

Thầy : Nghiệp đâu phải chỉ ở kiếp này, nghiệp có từ nhiều kiếp rồi, giờ biết tu thì phải trả, phải giải nhiều lần...

Hỏi : Thưa Thầy làm sao giải cho dứt?

Thầy : Thì phải trì niệm Phật và siêng năng công phu thì nghiệp lực sẽ được giải lần lần.

Hỏi : Từ nay đến năm 2000 chẳng còn bao lâu, sắp bước qua ngươn mới rồi, Thầy có về VN không Thầy?

Thầy : Không về! Ở đâu cũng tu thôi, về VN làm gì? Để hút thuốc à?

Hỏi : Nhưng có nhiều bạn đạo VN mong được gặp Thầy lắm, muốn Thầy về cho thỏa lòng thương nhớ.

Thầy : Cứ lo tu, làm những gì Thầy đã làm và lưu lại. Thầy có về gặp nhau cũng tay bắt mặt mừng một chút vậy thôi, rồi mọi người cũng phải tự tu tự tiến, chứ có khác gì đâu. Ráng lo tu mới là điều quan trọng.

Hỏi : *Vậy là Thầy sẽ không về hả Thầy?*

Thầy : Chuyện đó tùy Bê Trên chuyện, không thể nói trước được. Gặp Thầy hay không là tùy duyên phước của các con, ráng tu rồi sẽ gặp.

Hỏi : *Đạo này ở quê nhà nhiều bạn đạo xây dựng thiền đường, và thiền viện lắm thưa Thầy, không biết có làm được gì trong cuối ngươn này không Thầy?*

Thầy : Cái đó là do phát tâm của những người ấy, ai muốn thì cứ làm theo khả năng, nhưng mà không phải dễ đâu, sẽ bị thử thách dữ lắm, yếu yếu là không chịu nổi đâu...

Hỏi : *Thưa Thầy, vừa rồi ở VN, miền Trung bị lũ lụt nặng lắm đó Thầy, nhiều người chết, nhiều nhà cửa hư sập, khổ lắm Thầy. Thầy có nghe tin chưa Thầy?*

Thầy : À, Thầy có nghe.

Hỏi : *Từ nay đến cuối ngươn này VN còn bị thêm trận nào nữa hay không vậy Thầy?*

Thầy : Còn, sẽ còn một trận đói lớn nữa.

Hỏi : *Cả nước hay sao Thầy?*

Thầy : Chỉ vài vùng thôi!... Nhưng mà sẽ ảnh hưởng chung cho cả nước. Các con cứ lo tu, không bận tâm chuyện thiên cơ, thay đổi là luật tự nhiên của trời đất, cái gì cũng vậy. Nó phải cũ, phải hư rồi bị hủy diệt và thay đổi khác, trái đất cũng vậy, xác thân các con cũng vậy thôi! Nên cố gắng lo tu để thân được khỏe mạnh, phần hồn được tiên hóa, đó mới là điều quan trọng.

Hỏi : *Người tu thiền Vô Vi mà đi sai đường lối Thầy đã dạy thì sẽ ra sao khi già từ thế gian này, thưa Thầy?*

Thầy : Thì sẽ tiến theo trình độ của họ, đi về cảnh giới khác, nếu còn ham mê thần thông, võ Phật thì sẽ đi tới Thánh giới, tới cõi Địa Tiên mà thôi, không thể giải thoát được. Muốn đi đúng đường của Thầy phải dũng mãnh mới được, chứ không phải dễ dàng đâu nghe con! Phải cương quyết một đường mà đi nếu không sẽ lạc...

Hỏi : *Thưa Thầy, chúng con đã quấy rầy Thầy hơi nhiều, cảm ơn Thầy đã ban cho chúng con những lời dạy quý báu, giúp chúng con vững tâm tu học và tiến. Chúng con một lần nữa xin cảm ơn Thầy và kính chúc sức khỏe Thầy, chúng con xin tạm biệt Thầy...*

Thầy : Các con ở xa xôi mà được nghe lời khuyên dạy của Thầy đó là duyên lành rất quý. Các con nên cố gắng trì chí tự hành để tự cứu. Phải ghi nhớ lời Thầy dạy. Thầy có về hay không bằng thân xác không quan trọng, các con phải cố gắng tu để thăng hoa luồng điển và gặp Thầy trong Vô Vi điển quang mới quý. Thôi, Thầy tạm biệt các con.

(Cụp máy).

Mai Văn Chát ghi lưu.

TB. Thời gian đối thoại khoảng nửa tiếng đồng hồ (19/11/1999).

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

B, ngày 29/2/98

Kính thưa Thầy,

Con xem sách và nghe băng Thầy giảng là "ở đời phải có trước có thanh mới là chân lý; nếu có thanh mà không có trước thì chân lý sẽ bị sụp đổ, nếu có trước mà không có thanh thì chân lý cũng bị sụp đổ và vũ trụ này không còn tồn tại nữa". Thưa Thầy, theo trình độ hiểu thấp kém của con, chơn ngôn là lời nói thật, chơn ngôn là người thật, còn chơn lý là gì? Con không hiểu. Con kính xin Thầy minh giải giúp con. Theo ý tưởng và mơ ước của con, ở trên đời này chỉ tồn tại cái thanh thôi, bởi vì con thấy những người thanh cao thì họ đem lại cho xã hội, cho mọi nhà những niềm vui, những tiếng cười, những cái đẹp, ấm no và hạnh phúc, không gây chiến, không có giết hại, kể cả con thú họ cũng giúp đỡ cho nó trong khi nó lâm nạn. Còn cái trước thì sát hại, giết chóc, gây chiến tranh và giành ranh lấn đất, làm mất trật tự trong xã hội; những người trước thì chỉ có đem cho mọi nhà những tiếng oán than, những giọt nước mắt, những cơn sợ hãi hùng và mất mát thương đau. Dạ thưa Thầy, con thấy cái trước nó ghê tởm như vậy, có trái ngược lại chơn lý không? Con biết rằng trong bản thể của con cũng có trước lẫn thanh, con cũng có lúc ác lúc thiện. Con cũng biết lúc thiện thì con nhẹ nhàng vui vẻ, ai cũng mến yêu; còn lúc con ác là sân, nổi nóng thì ai cũng thấy con xấu và ghét giận con. Cho nên con cố gắng khử trước lưu thanh, và con nghĩ là con phải làm sao trong con chỉ có cái thanh không có cái trước nữa, ý con nghĩ như vậy thì chân lý có bị sụp đổ không?

Thưa Thầy, ở trong 1 cái xã hội thôi người tu và người thiện quá ít, còn người không tu và người ác quá nhiều, cũng có những người tu rồi mà chưa có hoàn thiện hoàn hảo. Tóm lại trước quá nhiều còn

thanh thì quá ít, như vậy làm sao khỏi thanh hút nổi khỏi trước hả Thầy?

Thưa Thầy, nếu có trước có thanh như vậy mới là chân lý, thì thanh trước lộn xộn như vậy hoài thì làm sao có hòa bình trên mặt đất. Trước hết chúng ta phải hòa bình ở nội tâm, nhưng mà người hòa bình ở nội tâm chỉ có 1, còn người lộn xộn thì đến hàng trăm hàng ngàn người. Cũng như Thầy là một vị Phật ở tại thế vậy mà chỉ ảnh hưởng một số người tu thôi, còn lại biết bao nhiêu người chưa tu. Vậy biết bao giờ thật sự có hòa bình và con người biết yêu thật là yêu và thương thật là thương như bài hát "Kỷ Nguyên Di Lạc" hả thầy? Con mơ ước mọi người đều sống trọn trong bài hát "KNDL", trong đó có con. Biết bao giờ sự ước mơ của con trở thành sự thật hả Thầy?

Dạ thưa Thầy, con không có trình độ văn hóa và đặt câu hỏi lộn xộn, kính xin Thầy hoan hỉ và minh giải giúp con. Con xin cảm tạ ơn Thầy.

LTKS.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Cairns, ngày 20/5/98

KS con,

Thầy đã phúc đáp thư của con đề ngày 26/2/98, lại nhận tiếp thư thứ nhì của con, muốn biết chân lý là gì? Chân lý là không thay đổi, cần khôn vũ trụ có trước thì phải có thanh. Thanh là văn, trước là võ, hai chiều đều giáo dục tâm linh tiến hóa, trước tức là đụng chạm để thức tâm. Thanh là văn, tiến hóa tới vô cùng, không giới hạn, tức là thức tâm không ôm trước và tạo đường mê chấp nữa.

Cho nên làm người phải có tuổi tác, cứ mỗi 10 năm sẽ thay đổi. Người tu Vô Vi tiến nhanh trong nội thức, khai triển và quân bình luồng điện của nội tâm, phát triển thực chất của tâm linh, giúp đỡ thú vật trong tinh thần từ bi bác ái, do những phần hồn

tự thức giá trị của Thượng Đế ân ban, không nở sát sanh hại vật, tạo duyên tu hành trong chu trình tiến hóa của phần hồn, dứt khoát tình đời đen bạc, trường chay diệt dục, tu tâm dưỡng tánh, thực hành đến đích, tự do phát triển cõi Đại La, không gây chiến tranh và cũng chẳng hận thù. Chỉ có thật tâm tu thì mới tự cứu và ảnh hưởng người kế tiếp.

Nhờ thiên theo PLVV, con cảm thức được điều lành, lần lần sẽ tiêu diệt tất cả ác ý, tái tạo tình thương và đạo đức của Trời Phật mà tận độ quần sanh ở tương lai. Khi con hiểu sự hiếm hoi quý báu này thì con sẽ dốc lòng tu hơn, tự vượt qua mọi khổ cảnh khảo đảo ở trần gian, qua nghiệp lực chông con giầy xéo từ giây phút khắc, tạo ra sự lo âu bất chánh và tham dục hủy hoại thân xác mà không hay, tưởng lầm là khoái lạc trong giây phút thần tiên. Phạm rồi tái phạm liên tục như vậy, toàn thân sẽ suy yếu, thì dừng chỉ cải sửa vì tập quán xấu đã xâm chiếm tâm thân, quên đi phận sự làm cha làm mẹ trong gia đình. Cha thì mê sắc tham tiền, mẹ thì bực bội sân si, gia đình không ổn, làm một người thì phải thực thi đạo đức, không cờ bạc, rượu chè và dâm ô thì gia đình mới được yên vui. Làm mẹ thì phải nhịn nhục, dịu dặt con mình theo gương bác ái và từ bi, thì mới thật là yêu thương trong tinh thần xây dựng gia đình và hạnh phúc. Đời đạo là tùy duyên tiến hóa của mỗi người trong hạnh ngộ mà tu

sửa, cho nên ở mặt đất này đã có nhiều tôn giáo lớn đã và đang ảnh hưởng quần sanh tu tiến. Nhìn thấy mọi chiều hướng khác nhau, chung quy cũng một đạo từ gốc tình thương và đạo đức mà ra.

Người tu thiên PLVVKHHBPP là biết thương mình, tự sửa tự tiến hướng về nguyên lý thanh tịnh của Trời Phật mà tu, thì mọi việc sẽ được ổn định ở tương lai. Kỷ Nguyên Di Lạc chỉ có thực hành nhiên hậu mới đem lại sự hòa bình cho tâm lẫn thân, hòa cùng các giới, nhịn nhục thăng hoa thì mới thấy rõ đại cuộc từ trước tới thanh, thực hành là chánh. Còn về phần con thì phải làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều thì trí tuệ mới được khai thông, dưỡng mãnh tu tiến, tu sửa quân bình nội tâm là cần thiết. Niệm Phật thường xuyên sẽ giảm bớt sự lo âu của tình đời đen bạc. Diễn hóa văn, khi con tu đạt tới sự quân bình trong nội thức thì điển khí sẽ dồi dào. Văn chương sẽ lưu loát, bổ thí chơn ngôn, nhơn quần cộng hưởng. Như Thầy đang viết thơ cho con, trước kia Thầy không làm được, bây giờ làm được và vui dẫn tiến con cùng hành. Đọc thư này, con sẽ thấy sự bình đẳng phục vụ giữa Thầy và con.

Chúc con vui tiến trong thực hành. Thanh tịnh ảnh hưởng người kế tiếp.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 24 tháng 12 năm 1987

VẠN NĂNG

Cần khôn vũ trụ nguyên năng
Thực hành ăn uống khó khăn giảng hòa
Nuốt vô êm dịu thiết tha
Hít hà cõi mở vượt qua tình đời
Quy nguyên ngon ngọt không rời
Nuốt vô nhẹ nhàng hợp thời cảm giao
Chua cay chất đắng đổi trao
Nằm trong nguyên lý thấp cao chung hành
Xuất ngôn cố gắng đạt thành
Nếu dùng ý trước khó thành việc chi
Cần khôn vũ trụ dự thi
Màu nào sắc nấy tâm ghi tiến hành
Sửa mình tiến hóa càng nhanh
Thành tâm tự đạt sớm thành chơn Nhơn
Vạn linh khai triển quy hườn
Trở về thanh tịnh rõ ơn Phật Trời
Thân hàm chuyển khắp nơi nơi
Quy nguyên thiên giác rõ Trời nơi nao
Vạn năng từ thấp đến cao
Mỗi tầng duyên nghiệp mỗi màu tự thông
Nằm trong định luật hóa công
Khai thông đời đạo một lòng tự tu
Sơ sinh sớm đã dự trừ
Trong vay có trả, trong tu có hòa
Học bài sắp đặt bởi Cha
Dày công tu luyện chan hòa yêu thương.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Hồi Hai Mươi Bốn

BÀN TU THANH RÕ LỄ TU HÀNH
LUẬN THÀNH HOÀNG LO BỀ THIỆN ÁC

Phật Sống Tề Công
Giảng ngày 6 tháng 10 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

*Vạn lại câu tịch tĩnh tâm kì
Nhân Gian Du Ký trước thích thì
Vân du lại khứ hư không giới
Ngộ tại tự kỉ mạc tham si.*

Dịch

Náo nhiệt vắng tanh dạ nguyện cầu
Nhân Gian Du ký tiện đào sâu
Xe mây qua lại miền tiên cảnh
Tự giác tham sân hết khổ đau.

Tế Phật: Đêm nay mọi sự ồn ào đều im vắng, người qua lại thưa thớt, chỉ thấy chư đệ tử của Thánh Hiền Đường tâm linh thanh tịnh chờ đón thần linh giáng lâm, nét mặt mọi người thấy đều đầy vẻ từ bi hỉ xả, lạc đạo an nhiên, lãnh phước không cầu trả ơn, lòng ta cảm thấy vô cùng sung sướng. Thế mới biết không phân biệt người đã giác ngộ hay kẻ không tu, tất cả đều hoàn toàn tiên bộ, mong rằng chư sinh Thánh Hiền Đường giữ mãi được tinh thần này trên đường hoằng dương đạo pháp để hoàn thành sứ mệnh lớn lao độ mình và độ người.

Thái Sinh: Thưa ân sư vừa đề cập tới phương diện chăm chỉ lo công phu và hăng hái lo công quả của toàn thể bạn đạo thuộc Thánh Hiền Đường, song vừa rồi có một nữ bạn đạo hỏi về việc hôn nhân của con, và nếu con không lắm thì vị đó có ý đặt vấn đề

tu thanh tịnh, vậy kính xin ân sư ban lời chỉ giáo cho.

Tế Phật: Vấn đề này rất ư quan trọng, và tin rằng hầu hết các hành giả hiện diện nơi đây đều ít nhiều thắc mắc, có hành giả đã phát đại nguyện tu thanh tịnh, có kẻ còn đang trong vòng mê hoặc, không biết đi đâu, theo đâu; bữa nay nhân con đề cập đến vấn đề này thì cũng thử tạm bàn luận sơ qua.

Kẻ phát nguyện tu thanh tịnh cần có mấy điểm trọng yếu sau đây:

1. Trước tiên phải được sự thỏa thuận của cha mẹ.
2. Không được tự ý hoặc miễn cưỡng tuân theo.
3. Phải có minh sư và bạn đồng tu thanh tịnh hướng dẫn để tránh đi lạc vào đường tà đạo, cùng không bị sự lẻ loi làm nản lòng, thối chí; có như vậy tu thanh tịnh trước sau mới dễ dàng có kết quả, còn không sẽ bỏ dở nửa chừng.

Thái Sinh: Thưa ân sư, nguyên nhân tại sao lại bỏ dở nửa chừng?

Tế Phật: Lí do bỏ dở nửa chừng vì tâm không kiên định nên đã sinh dạ hoài nghi.

Thái Sinh: Kính xin ân sư giảng giải thêm để con được hiểu rõ nghĩa của câu “kiến tư hoặc”.

Tế Phật: “Kiến tư hoặc” có nghĩa là kẻ tu đạo nửa chừng gặp trở ngại phiền hà đã sinh lòng hoài nghi tâm tối, cho nên những gì nhìn thấy, nghe thấy đều có chỗ mê hoặc không thể trừ diệt thì đó là “kiến hoặc”. Cũng có thể tâm não của kẻ tu đạo bị nhiễm tà ý, vọng niệm không trừ diệt nổi thì đó gọi là “tư hoặc”. Hai “hoặc” trên đều là những chướng ngại lớn lao của kẻ tu đạo.

Còn nếu như có bạn cùng tu, có minh sư hướng dẫn kĩ càng thì khi “kiến tư hoặc” mới phát sinh,

thầy và bạn cũng dùng chính kiến, chính niệm, chính định, cùng chính tư duy giải cho, ngược lại sẽ dễ dàng đi sai đạo lớn, hiểu sai người khác.

Thái Sinh: Thừa ân sư con đã hiểu rõ được rằng tu thanh tịnh chẳng dễ dàng như người ta tưởng.

Tế Phạt: Biết dễ làm khó “Tri dị hành nan” do đó kẻ có chí tu thanh tịnh phải dứt bỏ ý niệm vinh hoa, bỏ tâm tính chìm nổi mới có thể nói tới tu pháp môn này, còn không kẻ phát nguyện tu thanh tịnh sẽ bị rơi vào tình trạng động loạn. Nếu như không có minh sư hướng dẫn và bạn cùng tu an ủi, khuyến khích cuối cùng sẽ nản lòng thôi chí, bỏ dở nửa chừng.

Thái Sinh: Thừa lời dạy của ân sư rất hợp với đạo trung dung, hi vọng những ai muốn tu thanh tịnh nhờ kinh nghiệm này sẽ đầu đi đuôi lọt không bị trở

ngại giữa đường, bỏ quên đạo lớn... Còn như có người đã phát nguyện tu thanh tịnh lại còn muốn xây dựng gia thất cùng sự nghiệp ở đời thì sao?

Tế Phạt: Loại người này chỉ có tâm mà không có chí, nếu như đã sẵn có gia đình sự nghiệp thì cũng chớ vì vậy mà buồn phiền, phải cam chịu đọa đày mới có thể đối phó với thực tế, bình tĩnh đi trên đất thực, điềm nhiên chăm chỉ cày bừa, làm lành lánh dữ, chấp nhận nửa thánh nửa phàm thì cũng có thể thành tựu đạo lớn.

Thái Sinh: Ha ha, vấn đề nan giải này, con thiết nghĩ rất nhiều người cảm thấy vô cùng khó khăn, song nhờ ân sư chỉ dạy, tin rằng đối với bất cứ ai dù đã hay chưa phát nguyện tu thanh tịnh đều có được kinh nghiệm vô cùng quý báu.

(còn tiếp)

